

УДК 336.71

КОНЦЕПТУАЛІЗАЦІЯ ПРОЦЕСУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФІНАНСОВОЇ СТАБІЛЬНОСТІ КРЕДИТНИХ УСТАНОВ

Хуторна Мирослава Емілівна,
кандидат економічних наук, доцент,
докторант
ДВНЗ «Університет банківської справи»
e-mail: lmiroslava7@gmail.com

Анотація. Присвячено дослідженню процесу забезпечення фінансової стабільності кредитних установ. Увагу зосереджено на виокремленні чинників цього процесу, а також обґрунтуванні суб'єктів управління та об'єктів впливу. Узагальнення чинників забезпечення фінансової стабільності проводилося з використанням методики К. Ісікави, а саме шляхом встановлення причинно-наслідкових зв'язків між факторами, що дозволило виділити три рівні чинників (базові, допоміжні та наслідкові). У свою чергу, це стало підґрунтям для виокремлення суб'єктів прямого та опосередкованого впливу, а також обґрунтувати об'єкти управління. **Ключові слова:** фінансова стабільність кредитних установ, чинники забезпечення фінансової стабільності кредитних установ, суб'єкти забезпечення фінансової стабільності кредитних установ, об'єкти забезпечення фінансової стабільності кредитних установ.
Формул: 0; рис.: 2; табл.: 0; бібл.: 15.

CONCEPTUALIZATION OF THE CREDIT INSTITUTIONS' FINANCIAL STABILITY PROVIDING PROCESS

Khutorna Myroslava,
Ph. D., Associate Professor,
Doctoral of SHEI «Banking University»
e-mail: lmiroslava7@gmail.com

Abstract. This paper is dedicated to the process of the credit institutions' financial stability providing. The author pays attention to the factors of this process, its subjects and objects. The structuring of the selected factors was being done by the use of the Isikava method (so called Fishbone Diagram) that grounds on the factors' Cause & Effect Analysis. This technique allows to present the factors set as a scale of ranks and reveal principal reasons as well as the resulting motives that directly cause the credit institutions' financial stability level changes. We reckon that the 1st level factors (the resulting ones) are: the level of demand on the credit institution's services; an effectiveness of the supervision system; the substantiation of the credit institution's development strategy; an effectiveness of the credit institution's business-processes organization and management; the level of the institution's financial firmness. Further working outs help us to reveal the basic factors (IIIrd level) which include internal and external factors that is analogous to the previous factors' ranks. This gives us grounds for identifying direct and mediated subjects who influence on the credit institution's financial stability providing. And also we substantiate the objects which must be the targets of the institution's management in order to achieve purpose-oriented level of the financial stability.
Keywords: credit institutions' financial stability; factors of the credit institutions' financial stability providing; subjects of the credit institutions' financial stability providing; objects of the credit institutions' financial stability providing.
Formulas: 0; fig.: 2; tabl.: 0; bibl.: 15.

КОНЦЕПТУАЛИЗАЦИЯ ПРОЦЕССА ОБЕСПЕЧЕНИЯ ФИНАНСОВОЙ СТАБИЛЬНОСТИ КРЕДИТНЫХ УЧРЕЖДЕНИЙ

Хуторная Мирослава Емильевна,
кандидат экономических наук, доцент,
докторант
ДВНЗ «Университет банковского дела»
e-mail: lmiroslava7@gmail.com

Аннотация. Посвящено исследованию процесса обеспечения финансовой стабильности кредитных учреждений. Обозначены факторы данного процесса, а также обоснованы субъекты воздействия и объекты управления. Обобщение факторов обеспечения финансовой стабильности проводилось с использованием методики К. Исикава, а именно – путем установления причинно-следственных связей между факторами, что позволило выделить три уровня факторов: базовые, вспомогательные и следственные. В свою очередь, это стало основой для выделения субъектов прямого и косвенного влияния, а также обосновать объекты управления.

Ключевые слова: финансовая стабильность кредитных учреждений, факторы обеспечения финансовой стабильности кредитных учреждений, субъекты обеспечения финансовой стабильности кредитных учреждений, объекты обеспечения финансовой стабильности кредитных учреждений.

Формул: 0; рис.: 2; табл.: 0; библи.: 15.

Вступ. Криза 2008 року змусила світове співтовариство визнати недосконалість концепції економічного лібералізму і лідери «великої двадцятки» дійшли висновку щодо необхідності істотного підвищення регулятивної ролі держави. Насамперед, змін зазнав фінансовий сектор економіки як на національних, так і світовому рівнях. Наукова громада солідарна в тому, що необхідною умовою забезпечення довгострокової фінансової стабільності на макrorівні є запровадження макропруденційного регулювання, забезпечення контрциклічного регулювання, посилення вимог до платоспроможності та ліквідності фінансово-кредитних установ, підвищення раціональності та економічної корисності від використання фінансових інновацій і, загалом, підвищення стандартів ведення бізнесу, зокрема його прозорості та соціальної відповідальності. Дослідженню цих питань присвячені наукові праці Я. В. Белінської [1], І. Б. Івасіва [2], П. В. Каллаура [3], Є. М. Кондрат [4], В. В. Кузнецової [5], Т. Є. Унковської [6], О. Л. Яременка [7]. Поряд з цим недостатньо уваги приділено питанням забезпечення фінансової стабільності на мікрорівні, зокрема стосовно кредитних установ, які формують основу фінансово-кредитної системи. Так, на нашу думку, уточнення і систематизації потребують чинники забезпечення фінансової стабільності кредитних установ, а також означення суб'єктно-об'єктного складу цього процесу.

Аналіз досліджень і постановка завдання. У широкому розумінні забезпечення фінансової стабільності передбачає усунення або мінімізацію впливу дестабілізуючих чинників. Серед науковців не існує єдиного міркування щодо змісту цих чинників, їх значущості та сили впливу в аспекті ефективного забезпечення фінансової стабільності. Так, Ю. Прозоров, ретроспективно узагальнюючи причини розвитку вітчизняних банківських криз, насамперед акцентує увагу на таких чинниках: інсайдерське кредитування; лобізм з боку банків із 100-відсотковим іноземним капіталом дозволу кредитування фізичних осіб в іноземній валюті та надмірно висока вартість кредитів. Іншими чинниками дестабілізації банківського сектору, на його думку, є глибока недовіра до банків, неефективний банківський нагляд, неефективне валютне регулювання, нерозвиненість небанківського фінансового посередництва [8]. Щодо інсайдерського кредитування, то, з одного боку, питання повністю вкладається в контекст нормативно-правового чинника забезпечення фінансової стабільності, однак недосконалість окремих індикативних норм або

неефективність системи контролю з боку регулятора призводить до трансформації окремого інструменту підтримання фінансової стабільності (у цьому разі запровадження центральним банком нормативу кредитного ризику за операціями з пов'язаними особами) у канал поширення дестабілізації.

Є. М. Кондрат виділяє такі внутрішні чинники дестабілізації діяльності кредитних установ: незадовільне корпоративне управління, неефективні системи ризик-менеджменту, надмірні масштаби інсайдерського кредитування, агресивна комерційна орієнтація бізнесу з метою максимізації прибутків або частки ринку, низький рівень диверсифікації активів, непрозорість діяльності в аспекті обліку та звітності, непрозорість структури власності, недостатній рівень відповідальності власників і топ-менеджерів за фінансовий стан кредитної установи [4, с. 194]. До зовнішніх чинників дослідник, окрім загальноекономічних характеристик стану зовнішнього середовища, відносить недосконалість системи захисту прав кредиторів

Ж. В. Гарбар і Л. М. Галагіна серед внутрішніх факторів виділяють фінансові та організаційні чинники. До фінансових вони відносять: достатність і величину власного капіталу, ліквідність, величину і якість активів, якість зобов'язань, прибутковість банку та управління ризиками. До організаційних чинників, на їхню думку, належать: професіоналізм керівництва і персоналу, організаційна структура банку, склад і можливості акціонерів, ефективність системи планування, а також технологічне забезпечення та географічні межі поширення діяльності. Стосовно зовнішніх чинників, то автори їх поділяють на фінансово-економічні та соціально-правові [9].

О. М. Колодізев і В. О. Лесик звертають увагу на зовнішні чинники фінансової стабільності, до яких відносять макроекономічну стабільність і ринкову інфраструктуру (тобто законодавство, фінансові ринки і властиву їм організаційну інфраструктуру), а також стабілізаційну політику, яка спрямована на дотримання економічних меж кредитування потреб держави, формування умов обігу та управління грошовими активами [10].

І. Химич основним критерієм класифікації чинників фінансової стабільності підприємства обрала рівень значущості їх впливу, виділяючи базові (І рівень), похідні (ІІ рівень) і деталізовані (ІІІ рівень) чинники. Поряд з тим, що автор до зовнішніх чинників відносить широкий спектр різнопланових груп

факторів (економічні, соціальні, фінансові, ринкові), які комплексно описують стан зовнішнього середовища, в аспекті внутрішніх чинників І. Химич акцентує увагу виключно на фінансових аспектах діяльності установи [11, с. 152–154]. Л. А. Ключко, окрім фінансових чинників, також виділяє групу організаційно-управлінських факторів [12, с. 104].

Результати досліджень. Ми погоджуємося, що безпосередньою причиною порушення фінансової стабільності установи є фінансові характеристики її діяльності, які за певних умов несуть негативні, часом фатальні наслідки для ефективності та подальших перспектив функціонування установи. Однак не менш суттєвими є такі групи внутрішніх чинників: організаційно-управлінські, комерційні, кадрові, інформаційно-аналітичні, технологічні. У структурі зовнішніх чинників доречно виділити загально-економічні, ринкові, нормативно-правові, соціально-психологічні, політичні та інформаційні фактори. Поряд з цим традиційний поділ чинників на внутрішні і зовнішні не дозволяє відобразити глибину їх взаємозумовленості. Також не менш важливим завданням є ранжування чинників за рівнем їхнього впливу на фінансову стабільність кредитних установ. Для цього скористаємося методичним підходом, запропонованим К. Ісікавою, а саме – структуруємо чинники, ураховуючи їхні причинно-наслідкові зв'язки. Згідно з цим підходом, насамперед, виділимо результуючі чинники (І рівня), які безпосередньо впливають на рівень фінансової стабільності кредитної установи та одночасно є наслідком реалізації чинників вищого порядку. Цей методичний підхід дозволяє представити сукупність чинників у формі ієрархічного дерева і тим самим означити як першопричини досліджуваного процесу, так і результуючі чинники, які спричиняють зміни рівня фінансової стабільності кредитної установи (рис. 1).

До чинників І рівня відносимо: рівень попиту на послуги кредитної установи; ефективність регулювання і нагляду; обґрунтованість стратегії розвитку кредитної установи; ефективність і результативність організаційно-управлінських процесів у кредитній установі; запас фінансової міцності кредитної установи. Виділені чинники охоплюють внутрішні і зовнішні фактори впливу на процес забезпечення фінансової стабільності кредитних установ, а подальша їх деталізація на основі причинно-наслідкового аналізу дозволила виділити **базові чинники** (ІІІ рівень), до яких віднесено:

а) **в аспекті екзогенного впливу:** фінансову політику країни; розвиток інститутів фінансового посередництва; захист прав кредиторів, інвесторів і споживачів фінансових послуг; методологічне забезпечення системи регулювання і нагляду; якість системного моніторингу з боку регулятора; якість, повноту, достовірність, об'єктивність, систематичність і своєчасність розкриття регулятором статистичної інформації та оприлюднення аналітичних продуктів щодо стану стабільності фінансової системи в розрізі її підсистем; фазу економічного розвитку економічної системи;

б) **в аспекті ендогенного впливу:** якість маркетингового менеджменту; прозорість діяльності та комунікаційну політику кредитної установи; стадію життєвого циклу установи; концепцію фінансової стабільності кредитної установи; збалансованість інтересів власників, менеджменту та інших зацікавлених сторін; якість внутрішнього контролю; ІТ-забезпечення внутрішніх процесів; збалансованість активів і зобов'язань (за строками, валютою, напрямками розміщення); якість активів (за рівнем ліквідності, дохідності, ризику, простроченості, галузевої та клієнтської диверсифікованості); обсяг фінансового ризику; структуру та обсяг капіталу; повноту і своєчасність формування резервів.

Виділені нами фактори дозволяють стверджувати, що процес забезпечення фінансової стабільності кредитних установ є багатограним і багаторівневим завданням, до якого прямо або опосередковано залучається широке коло суб'єктів, залежно від виконуваних функцій у зазначеній сфері. Поряд з цим низка науковців вважають, що питання забезпечення фінансової стабільності є виключною прерогативою держави в особі уповноважених фінансово-економічних інституцій. Так, С. Моїсєєв під політикою підтримання фінансової стабільності розуміє пакет дій держави, які, перш за все, стосуються питань реформування банківської системи, а саме: рекапіталізації кредитних установ, удосконалення механізму рефінансування з метою стимулювання довгострокового кредитування, реструктуризації кредитних установ і механізму їх очищення від проблемних активів [13].

Схожу думку щодо суб'єктів забезпечення фінансової стабільності висловлює О. М. Підхомний, зауважуючи, що це «комплексне питання і потребує вирішення багатьох завдань, узгоджених зусиль широкого кола державних органів, включаючи центральні банки, міністерства фінансів, органи фінансового нагляду та регулювання» [14, с. 128].

Л. М. Волошина, описуючи заходи щодо забезпечення фінансової стабільності банківської системи, насамперед, розглядає їх з позиції державних фінансових інституцій. Дослідник до таких заходів відносить: підтримку високого рівня її ліквідності; зменшення процентних ставок для сприяння стабілізації економіки; посилення макропруденційного регулювання у фінансовій сфері; забезпечення банківських установ достатнім обсягом коштів з метою їх рекапіталізації (у тому числі за участі держави); викуп проблемних «поганих» активів; стимулювання кредитування (спеціальні програми спільно з урядом); збільшення гарантійних зобов'язань збереження вкладів [15]. Вважаємо, що обмеження суб'єктів забезпечення фінансової стабільності виключно колом державних органів, по-перше, не враховує здатності фінансової системи до саморегулювання в умовах ринку, а, по-друге, знецінює спроможність фінансових і нефінансових установ до ефективного самоуправління бізнесом у рамках чинного законодавства, забезпечуючи планомірний, довгостроковий розвиток, незважаючи на стан зовнішнього середовища і, тим самим, сприяючи стабілізації фінансової системи загалом.

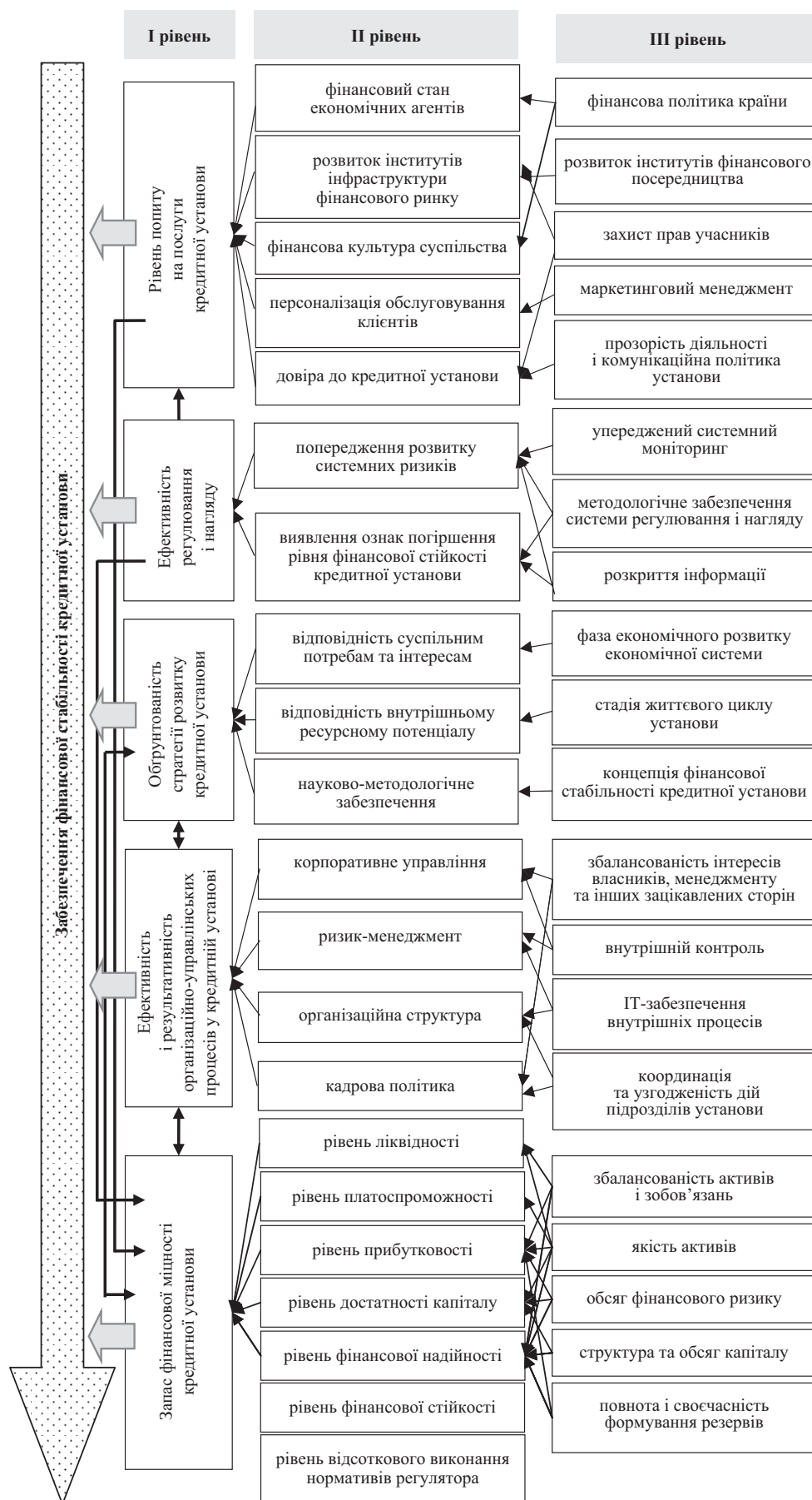

Рис. 1. Причинно-наслідкові зв'язки чинників забезпечення фінансової стабільності кредитної установи

Примітка. Розробка автора

Звичайно, після кризи 2008 року роль державних інституцій у системі забезпечення фінансової стабільності суттєво посилилася. Наразі є очевидним, що фокусування системи наглядку на індивідуальних ризиках фінансово-кредитних установ або окремих фінансових продуктів не відповідає завданням системи забезпечення фінансової стабільності, які вимагають від регуляторів фінансового сектору, а також інших залучених державних інституцій володіти інформацією щодо різноманітних взаємозв'язків, взаємовпливів учасників ринку та їхній реальний і потенційний синергетичний вплив на стан фінансової системи та реального сектору економіки. З огляду на це роль державних органів, у тому числі регуляторів фінансового сектору, у контексті забезпечення фінансової стабільності полягає в запровадженні ефективної системи макро- і мікропруденційного нагляду за фінансовим сектором з метою якісного діагностування, попередження розвитку системних ризиків та оцінки реального і потенційного впливу шоків на стан функціональності фінансової системи; забезпеченні контрциклічного регулювання фінансового сектору з метою згладжування економічних циклів; налагодженні ефективного системного упереджувального моніторингу діяльності фінансово-кредитних установ, насамперед системно важливих. Тобто державні інституції є відповідальні за визначення оптимальних якісних і кількісних характеристик функціонування фінансово-кредитних установ, а також моніторинг, контроль і оперативне реагування на реальні та потенційні негативні індивідуальні або синергетичні відхилення від «безпечної зони», яка являє собою континуум станів фінансово стабільної системи. Однак не менш важливими є ефективні системи управління діяльністю фінансово-кредитних установ, які забезпечують їх здатність до довгострокового розвитку. При цьому відмінною рисою забезпечення довгострокової фінансової стабільності установи від її стабільного розвитку є акцентування уваги на збалансуванні індивідуальних інтересів власників установ, менеджменту та загальносупільних національних фінансово-економічних інтересів.

Узагальнюючи вищезазначене, вважаємо, що до суб'єктів процесу забезпечення фінансової стабільності на мікрорівні, окрім кредитної установи, належать державні інституції, які регламентують її діяльність, а також саморегулювні організації. Тобто, на нашу думку, на відміну від забезпечення фінансової стійкості кредитної установи, яка першочергово залежить від якості та дієвості системи фінансового менеджменту установи, забезпечення фінансової стабільності навіть на мікрорівні є неможливим без налагодження тісної взаємодії широкого кола суб'єктів економічних відносин. У цьому аспекті суб'єктами прямого впливу, окрім кредитних установ, є: законотворчі органи; фінансовий блок виконавчої влади; мікропруденційний регулятор діяльності кредитних установ; макропруденційний регулятор фінансової системи; інші спеціальні інституції, які функціонують у рамках системи забезпечення фінансової стабільності; національне агентство з гарантування

депозитів; саморегулювні організації. Діяльність державних фінансових інституцій, як суб'єктів прямого впливу, спрямована на створення передумов до забезпечення фінансової стабільності кредитних установ у часі.

Суб'єктами опосередкованого впливу є: нефінансові установи і домогосподарства. Маючи мету забезпечити власний добробут та ефективне функціонування, вони створюють підґрунтя для утримання фінансової стабільності кредитними установами у часі, особливо в умовах фінансово-економічних потрясінь. Рушійними чинниками при цьому є рівень довіри до кредитних установ з боку суспільства, їхні економічні очікування і рівень розвиненості та дієвості систем мінімізації різноманітних ринкових ризиків. Маємо на увазі, зокрема, якість системи державного гарантування депозитів клієнтів (обсяг гарантованої суми, периметр поширення як в аспекті категорії клієнтів, так і переліку депозитних установ), рівень упровадження похідних фінансових інструментів, рівень розвитку інституту страхування і захисту прав споживачів фінансових послуг, інвесторів та ін.

Варто відмітити, що основні завдання, які реалізуються суб'єктами процесу забезпечення фінансової стабільності кредитних установ, направлені на своєчасне запобігання, уникнення, протидію або мінімізацію негативного впливу дестабілізаційних чинників.

Узагальнення природи вищезазначених базових чинників дозволяє означити коло **об'єктів процесу забезпечення фінансової стабільності кредитних установ**, до яких відносимо: фінансові потоки кредитної установи, персонал (менеджмент і співробітники) і власників, інформаційні ресурси (науково-методологічна, директивна, фінансово-економічна, організаційно-нормативна інформація, надана у формі документів і масивів незалежно від форм і способів їх представлення), новітні технології. Узагальнення авторського бачення щодо змісту основних елементів процесу забезпечення фінансової стабільності кредитних установ представлено на рис. 2.

Висновки. Отже, загалом **забезпечення фінансової стабільності кредитної установи** мислимо як цілеспрямований комплекс заходів, спрямованих на досягнення та підтримку в часі її цільового рівня, що передбачає ідентифікацію і систематизацію її чинників; прогнозування, аналіз та систематичний моніторинг умов і причин, які здатні зволікати трансформацію факторів фінансової стабільності в її загрози, та ухвалення управлінських рішень щодо своєчасного запобігання та протистояння їхнім реальним і потенційним негативним наслідкам, які здатні перешкоджати безперерйному та ефективному виконанню кредитною установою основних функцій. З огляду на структуру об'єктів, суб'єктів, зміст чинників, які впливають на ефективність і результативність досліджуваного процесу, вважаємо, що необхідним є використання системного підходу до розв'язання проблем фінансової дестабілізації кредитних установ, тобто формування системи забезпечення фінансової стабільності кредитних установ, що буде предметом дальших досліджень.

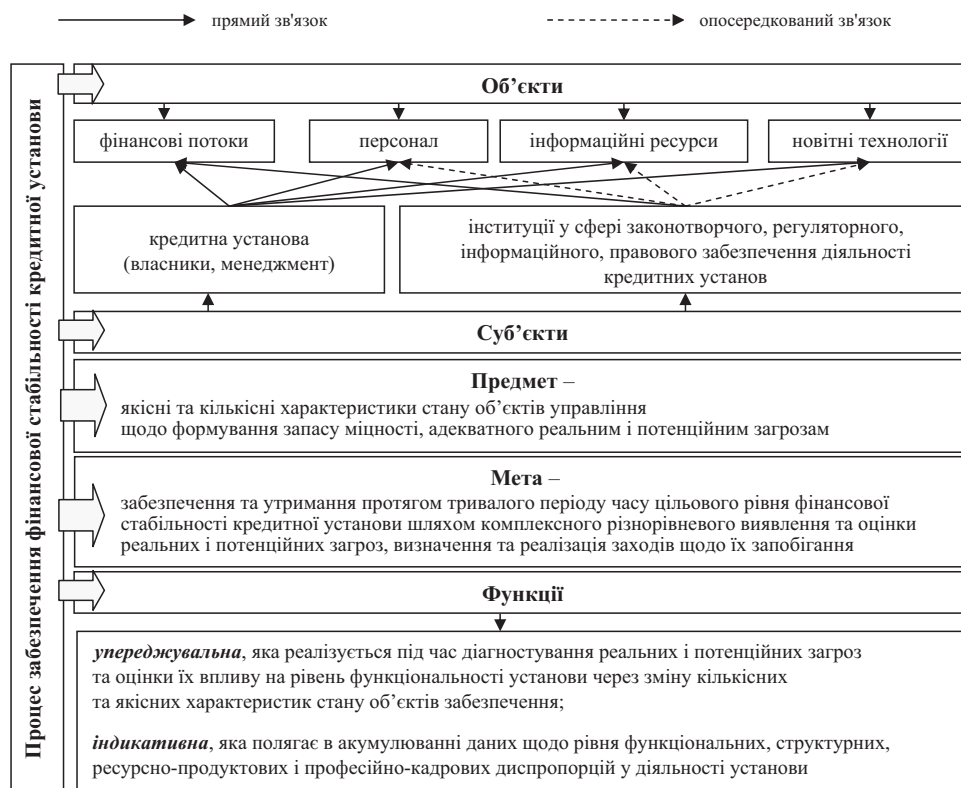

Рис. 2. Елементи процесу забезпечення фінансової стабільності кредитної установи

Примітка. Розробка автора

Список використаних джерел

1. Забезпечення фінансової стабільності в Україні в умовах посткризової економіки / Я. В. Белінська, Д. С. Покришка, О. О. Молдован [та ін.]. – К. : НІСД, 2011. – 88 с.
2. Івасів І. Б. Розвиток корпоративної соціальної відповідальності в банках України / І. Б. Івасів // Вісник Української академії банківської справи. – 2014. – № 1 (36). – С. 3–6.
3. Каллаур П. В. Финансовая стабильность как цель деятельности центрального банка / П. В. Каллаур // Банковский вестник. – 2010. – № 1. – С. 5–10.
4. Кондрат Е. Н. Обеспечение финансовой стабильности банковской сферы в условиях кризиса [Электронный ресурс] / Е. Н. Кондрат // Вестник МГИМО Университета. – 2010. – № 6. – С. 194–201. – Режим доступа : <http://cyberleninka.ru/article/n/obespechenie-finansovoy-stabilnosti-bankovskoy-sfery-v-usloviyah-krizisa>.
5. Кузнецова В. В. Политика финансовой стабильности: международный опыт : монография / В. В. Кузнецова. – М. : КУРС: ИНФРА-М, 2015. – 224 с.
6. Унковська Т. Є. Системне розуміння фінансової стабільності: розв'язання парадоксів / Т. Є. Унковська // Економічна теорія. – 2009. – № 1. – С. 14–33.
7. Яременко О. Л. Кризисные факторы и направления сбалансирования хозяйственной системы : монография / О. Л. Яременко // Кн. 2 : Взгляд из Украины / под ред. В. М. Гейца, А. А. Гриценко. – К. : Нац. акад. наук. Украины, Ин-т экономики и прогнозирования, 2012. – Гл. 7. – С. 114–119.
8. Лобізм у банківській сфері : інтерв'ю з Прозоровим Ю. В. та Горбалем В. М. [Електронний ресурс] // IDEALIST.media. – Ефір від 31.10.2016. – Режим доступу : <https://www.youtube.com/watch?v=PUSNQVli5zQ>.
9. Гарбар Ж. В. Чинники впливу на фінансову стабільність комерційних банків [Електронний ресурс] / Ж. В. Гарбар, Л. М. Галагіна. – Режим доступу : <http://nauka.kushnir.mk.ua/?p=56106>.
10. Колодізев О. М. Забезпечення стабільності банківської системи на основі підвищення ефективності управління капіталізацією вітчизняних банків [Електронний ресурс] / О. М. Колодізев, В. О. Лесик. – Режим доступу : http://www.nbuv.gov.ua/old_jrn/Soc_Gum/VUABS/2012_1/32_03_01.pdf.
11. Химич І. Корпоративна культура – чинник фінансової стабільності підприємств у сучасних економічних умовах / І. Химич // Галицький економічний вісник. – 2012. – № 4 (37). – С. 147–156.
12. Ключко Л. А. Забезпечення фінансової стабільності банків в умовах фінансової кризи / Л. А. Ключко // Актуальні проблеми економіки. – 2009. – № 10 (100). – С. 97–106.
13. Моисеев С. Политика поддержания финансовой стабильности / С. Моисеев // Вопросы экономики. – 2008. – № 11. – С. 51–61.

14. Підхомний О. М. Роль центрального банку у забезпеченні фінансової стабільності / О. М. Підхомний, В. А. Вишневецький, В. С. Хар // Вісник Хмельницького національного університету. – 2011. – № 3. – Т. 3. – С. 127–130.
15. Волошина Л. М. Зарубежный опыт по обеспечению финансовой стабильности банковской системы / Л. М. Волошина, Ю. А. Филиппова // Актуальные проблемы развития экономических, финансовых и кредитных систем : материалы III Междунар. науч.-практ. конф. (Белгород, 08 сент. 2015 г.) / под науч. ред. М. В. Владыка, Т. Н. Флигинских, Ю. В. Всяких. – Белгород : Издательский дом «Белгород», 2015. – С. 117–121.

References

1. Belins'ka, Ya. V., Pokryshka, D. S., Moldovan, O. O. et al. (2011). Zabezpechennya finansovoyi stabil'nosti v Ukraini v umovakh postkryzovoyi ekonomiky [Ensuring Financial Stability in Ukraine in the Post-Crisis Economy]. Kyiv : The National Institute for Strategic Studies [in Ukrainian].
2. Ivasiv, I. B. (2014). Rozvytok korporativnoyi sotsial'noyi vidpovidal'nosti v bankakh Ukrainy [Corporate Social Responsibility in Banks of Ukraine]. Visnyk Ukrainy'skoyi akademiyi bankiv'skoyi spravy – Bulletin of the Ukrainian Academy of Banking, № 1, 3–6 [in Ukrainian].
3. Kallaur, P. V. (2010). Fynansovaya stablynost' kaktseľ deyatel'nostyt sentral'noho banka [Financial Stability as the Objective of the Activity of the Central Bank]. Bankovskiy vesnik – Banking Bulletin, 1, 5–10 [in Russian].
4. Kondrat, Ye. N. (2010). Obespecheniye finansovoy stabil'nosti bankovskoy sfery v usloviyakh krizisa [Ensuring Financial Stability of the Banking Sector in Conditions of Crisis]. Vestnik MGIMO Universiteta – Bulletin of the University of Moscow State Institute of International Relations, 6, 194–201. Retrieved from : <http://cyberleninka.ru/article/n/obespechenie-f finansovoy-stabilnosti-bankovskoy-sfery-v-usloviyah-krizisa> [in Russian].
5. Kuznetsova, V. V. (2015). Politika finansovoy stabil'nosti: mezhdunarodnyy opyt [Financial Stability Policy: International Experience]. Moscow : CURS INFRA-M [in Russian].
6. Unkovs'ka, T. E. (2009). Systemne rozuminnya finansovoyi stabil'nosti: rozv'yazannya paradoksy [System in understanding of financial stability: paradoxes solving]. Ekonomichna teoriya – Economic theory, 1, 14–33 [in Ukrainian].
7. Yaremenko, O. L. (2012). Krizisnyye faktory i napravleniya sbalansirovaniya khozyaystvennoy sistemy [Crisis factor and directions of balancing of the economic system]. Vzgl'yad iz Ukrainy – View from Ukraine (ch. 7), (p. 114–119). Kyiv : Institut ekonomiki i prognozirovaniya [in Ukrainian].
8. Lobizm u bankiv's'kii sferi [Lobism in the banking sphere]. (2016). [www.youtube.com](https://www.youtube.com/watch?v=PUSNQVli5zQ). Retrieved from : <https://www.youtube.com/watch?v=PUSNQVli5zQ> [in Ukrainian].
9. Garbar, Zh. V., & Galagina, L. M. (2017). Chynnyky vplyvu na finansovu stabil'nist' komertsyinykh bankiv [Factors in influencing financial stability of commercial banks]. nauka.kushnir.mk.ua. Retrieved from : <http://nauka.kushnir.mk.ua/?p=56106> [in Ukrainian].
10. Kolodizyev, O. M., & Lesyk, V. O. (2012). Zabezpechennya stabil'nosti bankiv's'koyi systemy na osnovi pidvyshchennya efektyvnosti upravlinnya kapitalizatsiyeyu vitchyznyanykh bankiv [Ensuring the stability of the banking system through better management of domestic banks capitalization]. [www.nbuv.gov.ua](http://www.nbuv.gov.ua/old_jrn/Soc_Gum/VUABS/2012_1/32_03_01.pdf). Retrieved from : http://www.nbuv.gov.ua/old_jrn/Soc_Gum/VUABS/2012_1/32_03_01.pdf [in Ukrainian].
11. Khymych, I. (2012). Korporativna kul'tura – chynnyk finansovoyi stabil'nosti pidpryyemstv u suchasnykh ekonomichnykh umovakh [Corporate Culture – factor of financial stability in the current economic conditions]. Halyts'kyi ekonomichnyy visnyk – Galician Economic Journal, 4, 147–156 [in Ukrainian].
12. Klyusko, L. A. (2009). Zabezpechennya finansovoyi stabil'nosti bankiv v umovakh finansovoyi kryzy [Ensuring financial stability of banks in the financial crisis]. Aktual'ni problemy ekonomiky – Actual problems of economy, 10, 97–106 [in Ukrainian].
13. Moyseev, S. (2008). Polytyka podderzhannya finansovoy stablynosti [The policy of maintaining financial stability]. Voprosy ekonomiky – Issues of Economics, 1, 51–61 [in Russian].
14. Pidkhomnyy, O. M., Vyshnevs'kyi, & V. A., Khar, V. S. (2011). Rol' tsentral'noho banku u zabezpechenni finansovoyi stabil'nosti [The role of the central bank in the stabilization of financial stability]. Visnyk Khmel'nyts'koho natsional'noho universytetu – Bulletin of the Khmelnytsky National University, 3 (3), 127–130 [in Ukrainian].
15. Voloshina, L. M., & Filippova, Yu. A. (2015). Zarubezhnyy opyt po obespecheniyu finansovoy stabil'nosti bankovskoy sistemy [Foreign experience in ensuring financial stability of the banking system]. M. V. Vladika, T. N. Fliginskii, & Yu. V. Vsyakii (Eds.). Aktual'nye problemy razvitiya ekonomicheskikh, finansovykh i kreditnykh sisteminy – Actual problems of development of economic, financial and credit systems: Materials of the III International Scientific and Practical Conference (p. 117–121). Belgorod : Izdatel'skii dom «Belgorod» [in Russian].